

SFÂNTUL MARE MUCENIC MINA, CEL PREAMINUNAT

Sfântul Mare Mucenic Mina, cel preaminunat a fost și este un al doilea înger păzitor pentru viața mea. L-am cunoscut la începutul adolescenței.

Mama voia să facă din mine un om deosebit, de care să fie mândră. Din acest motiv, din fragedă pruncie auzeam mereu îndemnul: "Trebuie să înveți ca să fii prima!". Eu învățam, dar acest scop ultim, "ca să fii prima", nu-mi odihnea sufletul. Însă Dumnezeu, Care ne poartă mereu de grijă, a pus o lumină de gând în inima mea: la judecata mea de după moarte, cu ce mă vor ajuta premiile obținute? Și atunci am dorit mult să-i cunosc pe Sfinți, mai ales pe cei adormiți în vremea copilăriei sau adolescenței, care pentru mine deveniseră adevărații campioni.

Într-o zi, în piață, a venit un Părinte călugăr cu obiecte bisericești. Am răsfoit un Ceaslov și am rugat-o fierbinte pe mama să mi-l cumpere. Așa am început să citesc Acatiste ale Sfinților. Îmi plăceau mult pentru că mă rugam și tot odată învățam despre viața lor.

Când am citit Acatistul Sfântului Mina, am înțeles că ajută celor păgubiți. Eram prin clasa a 8-a și mi-am pierdut buletinul de identitate. Mi-am adus aminte de Sfântul Mina, pe care acatistul îl numește "aflătorul lucrurilor pierdute". M-am rugat și am găsit buletinul în primul loc în care am căutat. Au fost și multe alte mici bucurii pe care mi le-a făcut Sfântul Mina, după cum aveam nevoie.

Ca cel ce ești împreună-vorbitor cu cei fără de trup și cu purtătorii de nevointă împreună-petreător, adunându-ne cu credință, te laudăm pe tine, Mina, cerând pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

(Tropar al Sf. Mare Mucenic Mina)

După absolvirea liceului am dorit să urmez o facultate cu profil de pictură bisericească. La acea vreme erau doar în Cluj-Napoca, Iași și București. M-a împiedicat însă o feroce împotrivire a mamei care se temea că voi muri pe schele și care nu dorea sub niciun chip să mă îndepărtez mult de casă. Așa am ajuns la Arad. În primele două săptămâni după începerea cursurilor universitare nu voiam să văd pe nimeni și aveam în suflet un ocean de tristețe. Vinerea, când a venit tata să mă vadă, m-a luat de mână și mi-a arătat în curtea facultății o bisericuță de lemn. Văzându-i frumusețea, dar mai ales faptul că avea ocrotitor pe Sf.Mina, m-am liniștit deplin de alegerea făcută pentru facultate.

Căsătoria mea s-a împlinit tot prin darul Sfântului Mina. Mă tot frământam dacă băiatul care începuse să-mi cucerească inima

este cel cu care Dumnezeu vrea să întemeiez o familie. Citind Acatistul Sfântului Mina am simțit în piept o încredințare că el este mirele pe care mi-l dăruiește Dumnezeu.

După ce ne-am căsătorit, nu rămăneam însărcinată. Într-o seară, plecând de la Vecernie, după ce m-am rugat la icoana Sf.Mina, când m-am ridicat am atins candela și uleiul a curs peste mine. Duhovnicul mi-a zis: "Nu te necăji! Sf.Mina a vrea să te miruiască. În curând vei zămisli un băiat."

Cuvântul s-a împlinit spre marea noastră bucurie.

Un mare ajutor am primit de la Sf.Mina când am născut al 4-lea copil, o fetiță. După naștere am sângerat abundant iar hemoragia s-a oprit după ce m-am rugat Sfântului Mare Mucenic Mina.

Preoteasa Ioan Curechian, Cil-Arad

(Din minunile Sfântului Mina, Ed. Arad.)